

Meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld

Meldcode met afwegingskader

INHOUD

INHOUD	2
Inleiding.....	3
Voor wie is de Meldcode?.....	3
Het doel van de Meldcode	3
Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten melden?.....	4
Situaties van onveiligheid.....	4
Afwegingsvragen.....	5
De stappen van de Meldcode	6
Stap 1: In kaart brengen van signalen.....	6
Stap 2: Collegiale consultatie	6
Stap 3: Gesprek met betrokkene(n) en kind.....	6
Stap 4: Wegen van geweld en/of kindermishandeling	6
Stap 5: Beslissen met Veilig Thuis	8
Samenvatting stappen Meldcode.....	8
Omgaan met vertrouwelijke informatie	10
Bijlage I Instructie gebruik Kindcheck	11
Bijlage II Deskundigheid eer-gerelateerd geweld/meisjesbesnijdenis	12
Bijlage III Participatie van kinderen.....	13
Bijlage IV Definities en voorbeelden acute onveiligheid, structurele onveiligheid en disclosure	15

Inleiding

De impactmonitor Aanpak Huiselijk Geweld en Kindermishandeling van het CBS laat zien hoe het er in Nederland voor staat met de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling en wat de impact is van deze aanpak op het leven van de slachtoffers. Deze monitor laat zien dat veel kinderen worden blootgesteld aan kindermishandeling en/of huiselijk geweld.

Scholen spelen een belangrijke rol in het signaleren en melden (van vermoedens) van kindermishandeling. Sinds januari 2019 zijn de kinderopvang en het onderwijs wettelijk verplicht om te werken met de meldcode Huiselijk geweld en kindermishandeling met afwegingskader (de zogenoemde verbeterde meldcode).

Mishandeling, in welke vorm dan ook, is niet aanvaardbaar. Het signaleren van kindermishandeling is een verantwoordelijkheid van iedereen, zeker in het onderwijs waar kinderen en jongeren elke dag verkeren. Steun van een betrouwbare volwassene is cruciaal om schade te beperken. Professionals in het onderwijs kunnen het verschil maken voor de kinderen die thuis te maken hebben met mishandeling.

In dit document wordt beschreven hoe de signalering op de scholen van Ambion plaatsvindt en hoe professionals handelen in geval van vermoeden van kindermishandeling. Het is onderdeel van het integrale veiligheidsbeleid van de scholen van Ambion.

Voor wie is de Meldcode?

Alle professionals, die binnen onze scholen werken vallen onder de wet meldcode.

Alle vrijwilligers en onderwijsondersteunend personeel kunnen signalen, die zij waarnemen melden aan de leerkracht waar het desbetreffende kind in de klas zit of de directie. Mocht een signaal bij de directie gemeld worden dan geeft deze het signaal ook door aan de leerkracht, zodat de stappen van de meldcode door de leerkracht samen met de intern begeleider en directie kunnen worden gevolgd.

Het doel van de Meldcode

De meldcode heeft als doel dat alle medewerkers van de scholen van Ambion weten wat van hen verwacht wordt bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling.

De meldcode bevat het stappenplan, dat leidt om stap voor stap het proces vanaf het moment van signaleren tot het moment om eventueel een beslissing te nemen van het doen van een melding bij Veilig Thuis doorloopt.

De Meldcode is gebaseerd op drie pijlers:

1. *Meldnormen*
2. *Situaties van Onveiligheid*
3. *Afwegingsvragen.*

Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten melden?

Beroepskrachten *moeten* een melding doen bij Veilig Thuis in de volgende situaties:

1. In **alle** gevallen van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid en disclosure.
2. In alle **andere** gevallen waarin de beroepskracht meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
3. Wanneer een beroepskracht die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

Situaties van onveiligheid

In het afwegingskader zijn er situaties vastgelegd waarin de beroepskracht *altijd* moet melden bij Veilig Thuis. Dit zijn situaties waarbij er sprake is van:

- Acute onveiligheid
- Structurele onveiligheid
- Disclosure (d.w.z. kind geeft zelf aan slachtoffer te zijn van mishandeling /verwaarlozing)

Acute onveiligheid

Een kind dat in direct fysiek gevaar is, diens veiligheid de komende dagen niet gegarandeerd is en hij of zij heeft direct bescherming nodig.

Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of de *afwezigheid* van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook om het onnodig toedienen of juist nalaten van toedienen van medicijnen.

Structurele onveiligheid

Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of geweld. Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst.

Disclosure

Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen bij huiselijk geweld of kindermishandeling of zich uiten bij een beroepskracht zonder hulp te vragen. Deze slachtoffers dienen ook bij Veilig Thuis gemeld te worden. Dit noemen we *disclosure* oftewel: onthulling. Wanneer een kind of volwassene uit zichzelf praat over mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. De drie meldnormen zijn te vertalen in vijf afwegingsvragen die u in stap 4 stelt.

Afwegingsvragen

Het *afwegingskader* (toe te passen in stap 4 van de meldcode), bevat de vijf *afwegingsvragen* waarmee beroepskrachten bij de twee beslissingen, die in stap 5 van de meldcode moeten worden genomen, worden ondersteund. Vijf afwegingsvragen

1. *Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling?*
2. *Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode in dat er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?*
3. *Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden?*
4. *Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten?*
5. *Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen?*

De stappen van de Meldcode

Stap 1: In kaart brengen van signalen

Bij vermoeden van kindermishandeling wordt direct melding gedaan bij de aandacht functionaris. Binnen Ambion is dit de intern begeleider. In overleg met de intern begeleider worden afspraken gemaakt over het vastleggen van de signalen. Bij vermoedens van eerder gesignaleerd geweld wordt meteen Veilig thuis gebeld. De intern begeleider is de coördinator van alle stappen. De leerkracht voert indien nodig een kindcheck uit. De kindcheck is aan de orde wanneer een volwassene in een (medische) situatie verkeert die minderjarige kinderen (ernstige) schade kan berokkenen. De leerkracht onderzoekt in een gesprek met de betrokkene of er nog andere kinderen bij de betrokkene wonen en wie er voor hen zorgen. Op basis van deze informatie beslist de leerkracht of hij/zij verder actie moet ondernemen door de verdere stappen van de meldcode in te zetten.

Stap 2: Collegiale consultatie

De leerkracht bespreekt de vastgelegde signalen met de IB-er. Bij twijfel vraagt de IB-er altijd advies bij Veilig Thuis.

Stap 3: Gesprek met betrokkene(n) en kind

De Intern begeleider en de directeur bepalen hoe het gesprek met de betrokken ouders/ verzorgers ingevuld wordt en wie dit gesprek voert en wie erbij aanwezig is. Als een gesprek met het kind nodig is bepalen de intern begeleider en leerkracht samen wat er besproken wordt met het kind en wie het gesprek voert.

Stap 4: Wegen van geweld en/of kindermishandeling

De intern begeleider beoordeelt de risicotaxatie, a.d.h.v. de 5 vragen van het afwegingskader (zie hieronder) en bespreekt dit met de directeur en de leerkracht. De intern begeleider neemt bij twijfel altijd contact op met Veilig Thuis. De intern begeleider, leerkracht en directeur beslissen over wel/niet naar stap 5 gaan. Indien overgegaan wordt naar stap 5, dan doet de intern begeleider melding bij Veilig Thuis. Zij doet dit nadat met de ouders/verzorgers is besproken dat de melding gedaan zal worden.

Vijf afwegingsvragen

	1	<p><i>Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling?</i></p> <p>Nee: Afsluiten en vastleggen in dossier. Ja: Ga verder met afweging 2.</p>
Meldnorm 1	2	<p><i>Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode in dat er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?</i></p> <p>Nee: Ga verder met afweging 3. Ja: Melden bij Veilig Thuis. De afwegingen 3 tot en met 5 worden samen met Veilig Thuis doorlopen.</p>
	3	<p><i>Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</i></p> <p>Nee: Melden bij Veilig Thuis. Ja: Ga verder met afweging 4.</p>
Meldnormen 2 en 3	4	<p><i>Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</i></p> <p>Nee: Melden bij Veilig Thuis. Ja: Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging 5.</p>
	5	<p><i>Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</i></p> <p>Nee: (Opnieuw) melden bij Veilig Thuis. Ja: Hulp opstarten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.</p>

Stap 5: Beslissen met Veilig Thuis

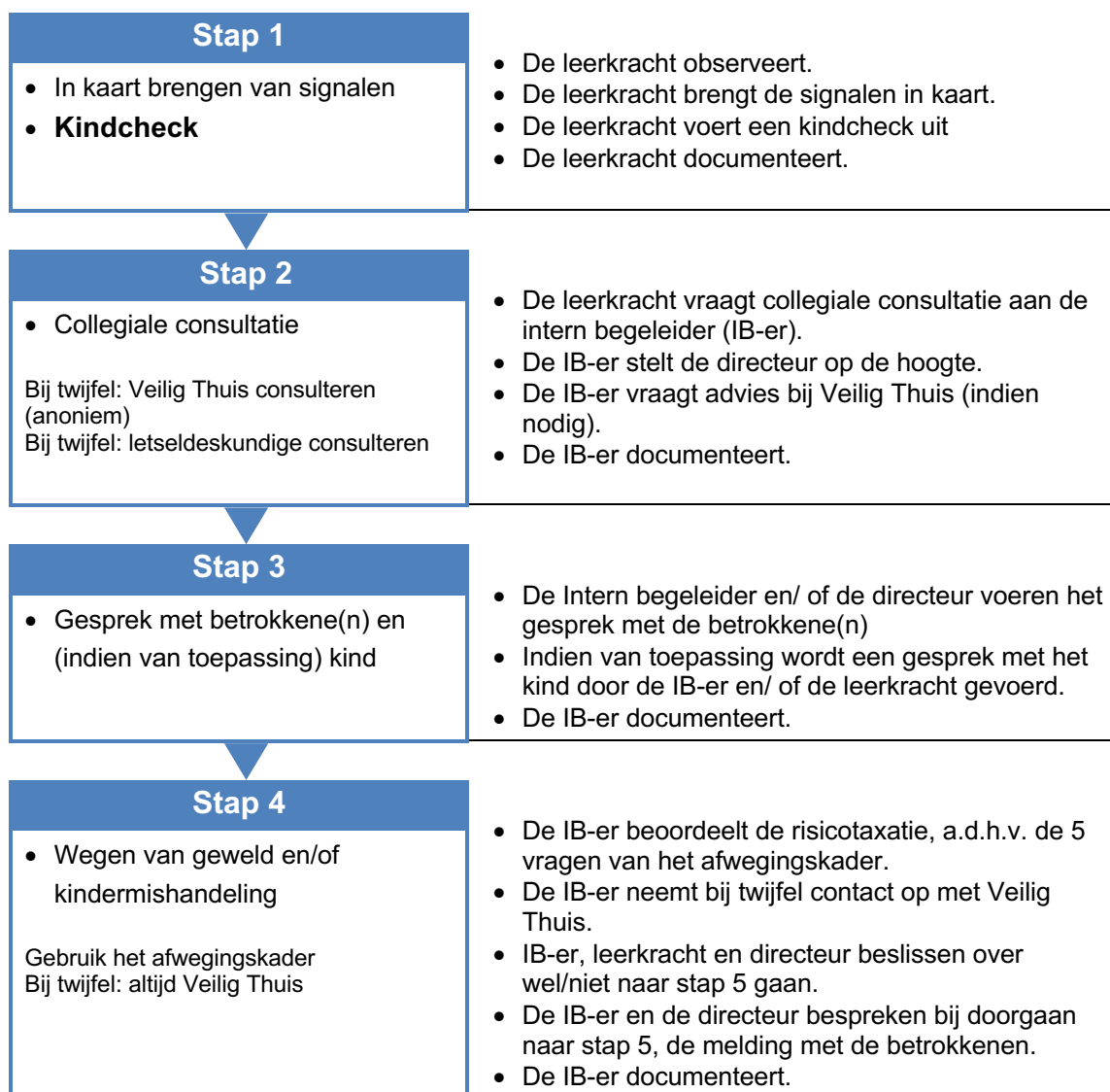
1: Is melden noodzakelijk?

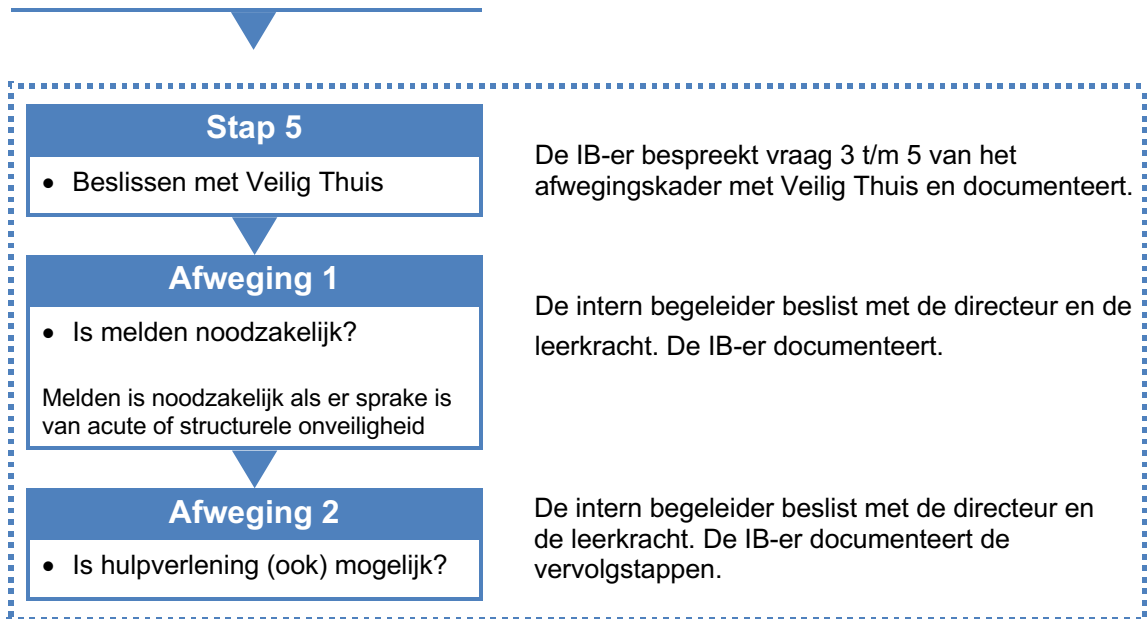
2: Is hulp inzetten/organiseren (ook) mogelijk?

De intern begeleider neemt bij een melding samen met Veilig Thuis de laatste drie vragen van het afwegingskader door.

Samenvatting stappen Meldcode

Hieronder volgt nogmaals een overzicht van de stappen van de meldcode. Deze is terug te vinden op de Meldcode poster van Ambion, die op de scholen zichtbaar is voor medewerkers.

Omgaan met vertrouwelijke informatie

Overleg tussen de leerkracht, de intern begeleider en de directeur van de school is intern overleg. Toestemming van het kind of de ouder(s) voor het verstrekken van gegevens is dan niet nodig. Dat geldt ook wanneer je een adviesgesprek bij “Veilig thuis” hebt en daarbij de gegevens anoniem houdt. Maar wanneer je melding doet of overleg hebt met iemand buiten de school, en daarbij gegevens over kind of ouder(s) verstrekt, moeten de ouder(s) of verzorger(s) op de hoogte worden gebracht. In het ‘Afwegingskader meldcode onderwijs en leerplicht’ staat dat een specifieke wet voor een bepaalde sector prevaleert boven de algemene norm van de AVG. De wet Meldcode Huiselijk Geweld en Kindermishandeling gaat dus voor de AVG.

Een onderwijsinstelling mag dus zonder toestemming van de ouder(s) gegevens over een kind verstrekken aan Veilig Thuis. Let er wel op dat dit alleen mag als het nodig is om huiselijk geweld en/ of kindermishandeling te stoppen. Het mag ook bij een redelijk vermoeden van huiselijk geweld en/ of kindermishandeling.

De mogelijkheid bestaat om anoniem te melden bij Veilig Thuis. De PO-raad zegt hierover: Het is mogelijk om als professionele melder aan Veilig Thuis te vragen of zij niet aan derden willen vertellen wie de melding deed. Dit is aan de orde als het wel doorgeven van de identiteit van de melder een bedreiging vormt voor de veiligheid van het kind of voor de veiligheid van de betrokken professional, of als dit ‘leidt of kan leiden tot ernstige verstoring van de vertrouwensrelatie’ (Artikel 4.1.8, lid 3 aanhef en onder a Uitvoeringsbesluit Wmo 2015).

Bijlage I Instructie gebruik Kindcheck

De Kindcheck is onderdeel van de Wet Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Doel van de Kindcheck is om meer kinderen in beeld te brengen die ernstig risico lopen mishandeld of verwaarloosd te worden door de situatie waarin hun ouder(s) verkeert of verkeren. De Kindcheck vindt plaats in **stap 1 van de Meldcode**.

De Kindcheck geldt voor alle beroepskrachten die onder de Wet verplichte Meldcode vallen. De Kindcheck is gericht op beroepskrachten die contacten hebben met volwassen cliënten en niet met hun (klein-)kinderen, en daarom ook niet beschikken over kindsignalen.

De Kindcheck is in alle gevallen aan de orde waarin de beroepskracht zich, vanwege de ernstige situatie van zijn volwassen cliënt, zorgen maakt over mogelijk aanwezige minderjarige kinderen. De Kindcheck geldt als een beroepskracht meent dat er, vanwege de toestand van zijn volwassen cliënt, risico's zijn op ernstige schade voor kinderen of een bedreiging van de veiligheid van kinderen die afhankelijk zijn van de zorg van cliënt. Zo geldt de Kindcheck bijvoorbeeld in geval van een ernstige (chronische) depressie, zware verslaving, (dreigende) huisuitzetting, geweld tussen huisgenoten, suïcidepoging.

NB:

- Ook het contact met een adolescent waarbij de beroepskracht zich zorgen maakt over eventueel aanwezige broertjes en zusjes in het gezin kan aanleiding zijn voor het uitvoeren van de Kindcheck;
- De Kindcheck geldt ook voor zwangere vrouwen.

Heeft u twijfels over de veiligheid van de kinderen? Dan doorloopt u de stappen van de Meldcode. U legt eerst vast door welke signalen bij de ouder u twijfelt over de veiligheid van de kinderen. Daarna volgt u de verdere stappen van de Meldcode die ervoor zorgen dat er ook verder onderzoek plaatsvindt en dat er, zo nodig, passende hulp komt.

Bijlage II Deskundigheid eer-gerelateerd geweld/ meisjesbesnijdenis

Er gelden specifieke aandachtspunten als er sprake is van (een vermoeden van) eer-gerelateerd geweld. Zo dient men in deze zaken altijd een deskundige te raadplegen, omdat het collectieve karakter van deze vorm van geweld specifieke expertise vraagt. U kunt een op het gebied van eer-gerelateerd geweld deskundige raadplegen of Veilig Thuis.

Bij acute bedreiging van de veiligheid worden de stappen versneld, zo nodig binnen een uur. Denk hierbij aan (vermoedens van) een gedwongen huwelijk, achterlating, eerwraak die op (zeer) korte termijn dreigen plaats te vinden. Niet ingrijpen kan leiden tot moeilijk of niet omkeerbare situaties. Neem in dergelijke gevallen direct contact op met een aandachtsfunctionaris eergerelateerd geweld bij de politie of een andere in uw eigen Meldcode vermelde deskundige op dit specifieke terrein.

Bijlage III Participatie van kinderen

Voor kinderen die mishandeld, verwaarloosd of seksueel misbruikt worden, is het essentieel dat zij gezien en gehoord worden door volwassenen in hun omgeving die (professioneel) betrokken zijn en die zij vertrouwen.

Om de participatie van kinderen op te nemen in dit protocol zijn de negen opgestelde actiepunten uit de *“Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling”* (VWS, 2018) omgezet in de onderstaande punten.

1. Termen

In ons protocol wordt gesproken over het kind.

2. Informatie over het proces

De leerkracht en/ of de intern begeleider geeft informatie aan het kind over:

Wie wat aan het doen is.

Waarom diegene dit aan het doen is.

Wanneer dit gebeurt.

Wat de zorgen zijn.

Welke besluiten er genomen worden, door wie, over wat en wanneer.

Wanneer er terugkoppeling is van bijv. Veilig Thuis en waarover.

Mogelijkheden voor het kind voor participatie, meedenken, mening geven.

Recht op klacht of verzet.

3. Informatie over veilig opgroeien

De intern begeleider en/of de leerkracht vertellen het kind, passend bij de leeftijd van het kind, dat het recht heeft om veilig op te kunnen groeien. Ze vertellen ook hoe een relatie tussen een ouder en zijn kind eruit hoort te zien en hoe een ouder voor een kind hoort te zorgen.

Ze geven het kind het vertrouwen dat er geen sprake hoeft te zijn van schuldgevoel.

(Het zogenaamde ontschuldigen.)

4. Recht op eigen mening

De leerkracht en/of intern begeleider informeren het kind over zijn/haar rechten. In het gesprek met het kind zal er benadrukt worden, dat hij/zij het recht heeft op een eigen mening.

Er wordt verteld dat hij/zij mag aangeven als hij/zij het ergens niet mee eens is. Het kind wordt ook verteld dat het mag aangeven als hij/zij iets niet begrijpt of er meer informatie over wil.

5. Vragen en luisteren naar de visie van het kind

De leerkracht en/of de IB-er neemt de visie van het kind serieus en oordeelt niet. Er wordt o.a. gevraagd naar:

De mening van het kind over bestaande zorgen.

De door het kind geopperde oplossingen.

De mening over voorgestelde beslissingen.

6. De mening van het kind in de besluitvorming

Wanneer bij stap 5 het besluit wordt genomen, zal het kind hier ook bij worden betrokken. De leerkracht en/of de intern begeleider lichten het besluit toe. Het kind wordt in staat gesteld zijn/haar mening hierover te geven en dit wordt serieus genomen. De mening van het kind wordt meegenomen in de besluitvorming. Als de veiligheid van het kind niet gegarandeerd kan worden zal de intern begeleider altijd de stappen zetten om de veiligheid wel te garanderen.

7. Route bij disclosure

De intern begeleider en de leerkracht bespreken met het kind alle stappen, het contact met Veilig Thuis en de vervolgstappen zoals gesprekken en de instanties die dan bij het gezin betrokken worden.

8. Steun

De leerkracht en de intern begeleider zorgen dat er structureel steun wordt geboden na melding of overdracht. Dit gebeurt door middel van gesprekken en andere activiteiten waar de leerling behoefte aan heeft. Dit kan van kind tot kind verschillen.

De IB-er houdt contact met Veilig Thuis en andere instanties.

9. Tips voor gesprek

Gesprektips zijn te vinden in: "*Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling*" (VWS, 2018).

Bijlage IV Definities en voorbeelden acute onveiligheid, structurele onveiligheid en disclosure

In samenspraak met Veilig Thuis zijn standaard definities en voorbeelden opgesteld. Deze voorbeelden zijn gericht op de praktijk van het onderwijs.

Acute onveiligheid

Definitie	Een persoon is in direct fysiek gevaar, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.
Toelichting	Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook het onnodig toedienen van medicijnen of het verrichten van onnodige zorg.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none"> • Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling behoeft. • (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe. • Poging tot verwurging. • Wapengebruik. • Geweld tijdens de zwangerschap. • (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar. • Acute bedreiging om zichzelf of een naaste (waaronder (ex)-partner, kinderen of familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (familiedrama, eerwraak, vrouwelijke genitale verminking). • Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot + 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel. • Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrekt of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt. • Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn. • Acut onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen vanwege suïcidepoging, automutilatie, acut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs. • Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling. • Een minderjarig kind dat alleen gelaten wordt in huis zonder toezicht en verzorging van een volwassene.

- Minderjarigen die opgesloten worden in huis en onthouden worden van eten en drinken.
- Minderjarigen die met een alleenstaande ouder leven, waarbij deze ouder een acute psychose krijgt.

Structurele onveiligheid

Definitie	Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of van geweld.
Toelichting	Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst. In de afweging of sprake is van structurele onveiligheid is ten minste over de volgende factoren informatie nodig: herhaling van geweld /onveiligheid, oudersignalen en eventuele kindsignalen/signalen van slachtoffers.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none"> • Minderjarigen die opgroeien bij ouders met zodanig ernstige problematiek ten gevolge van verstandelijke beperking, middelenverslaving, psychische problematiek dat de fysieke en emotionele veiligheid van het kind bij herhaling en/of voortdurend wordt bedreigd en de ontwikkelmogelijkheden van deze minderjarigen structureel ingeperkt worden. • Ernstige verwaarlozing die voor jonge opgroeiende kinderen blijvende schade kan veroorzaken. • Minderjarigen die een hoog schoolverzuim hebben. • Minderjarigen die stelselmatig getuige zijn van huiselijk geweld. • Minderjarigen die geregeld fysiek mishandeld worden. • Psychische en/of fysieke mishandeling door escalerende vormen van langdurige stalking in partnerrelaties.

Disclosure

Definitie	Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen of zich uiten bij (mogelijk) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
Toelichting	Wanneer een slachtoffer, kind of volwassene, uit zichzelf een beroepskracht om hulp vraagt bij mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling of zich hierover uit, zonder hulp te vragen, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Het met onvoldoende voorbereiding met de ouders/pleger(s) bespreken van de (door het slachtoffer) geuite zorgen kan leiden tot (verergering van) situaties van acute of structurele onveiligheid. Dit geldt uitdrukkelijk ook voor specifieke vormen van huiselijk geweld zoals (ex-)partnerstalking, huwelijksdwang, eengerelateerd geweld en ouderenmishandeling. Een professionele norm tot melden betekent in dit geval zorgvuldige afstemming over de vervolgacties tussen de beroepskracht, Veilig Thuis en het slachtoffer.